

Egita Terēze Jonāne

Līksnas baznīcas ērģeles aicinās līdzdarboties draudzē

Līksnas, Nīcgales un Madaleņas katoļu draudžu prāvests Juris Zarāns 26. septembrī plkst.17.00 Līksnas baznīcā svētīs zīmīgu pasākumu – atjaunoto ērģeļu ieskaņas koncertu.

Dievnams kā mantojums nododams tālāk

Juris Zarāns Līksnas draudzē sāka kalpot šovasar.

"Pirmo reizi par Līksnas baznīcu dzirdēja no Rudzātu draudzes prāvesta, lielas garīdzniecības autoritātes Pētera Onckula, kurš bieži stāstīja par savu novadnieku, vēlāk arī Rīgas Garīgā semināra kursabiedru, toreiz Līksnā kalpojošo prāvestu Pēteri Vaivodu. Vēl pirms nozīmēšana par Līksnas, Nīcgales un Madaleņas draudžu prāvestu, es zināju, ka Līksnas baznīcā notiek lieli torņa atjaunošanas darbi. Es jau 7 gadus kalpoju kā vikārs (prāvesta palīgs), bet Līksnas, Nīcgale un Madaleņas draudzēs strādāšu kā prāvests, un tā jau ir cita garīgā un saimnieciskā atbildība. Kā Rēzeknes-Aglonas diecēzes bīskaps Jānis Bulis saka, man ir uzticēta Dieva tauta, par kuru jā rūpējas. Līdz šim prāvesta kalpošanu esmu vērojis no malas, pārrunājis ar kolēģiem, bet šobrīd man Dievs ļauj pašam šos labos vērojumus un atziņas īstenot praksē," pastāstīja J. Zarāns.

Prāvests cer, ka sestdien Līksnas baznīcā paredzētais labdarības koncerts, kurā tiks vākti līdzekļi dievnama torņa remontam, ticīgos rosinās līdzdarboties draudzes dzīvē ne tikai ar lūgšanu, bet arī risinot saimnieciskus jautājumus. "Ja mūsu vectēvi un vecvectēvi Līksnā varēja no jauna uzcelt pasaules karā nopostīto dievnamu, tad mēs nedrīkstam aizlaist postā viņu darbu. Arī mums jāpadomā, kādu mantojumu mēs atstāsim nākamajām kristiešu paaudzēm. Var spriedelēt par to, ka draudzei tāda baznīca ir par lielu tāpēc, ka ticīgo nekļūst vairāk, tomēr tas ir mūsu dievnams, kur cilvēki un viņu bērni un mazbērni var satikt Dievu. Baznīca nav kādas konkrētas draudzes vai priesteri manta. Mēs to saņemām kā mantojumu un mēs to kā mantojumu nododam arī tālāk."

Juris Zarāns pirms tam ir kalpojis Ludzā, Krāslavā, Aglonā, studējis Venēcijā, un, pašreizējo kalpošanu salīdzinādam ar iepriekšējo gadu pieredzi, atzīst, ka lauku draudzēs, par kādām var droši saukt Līksnu, Nīcgali un Madaleņu, čaklākie baznīcēni ir sirmgalvji. Viņš vēlas, lai dievnama durvis bieži virinātu arī strādājošie, bērni un jaunieši, tāpēc aicina vecākus un vecvecākus neatstāt mājās jauno paaudzi, atgādinādam, ka caur ticību un lūgšanu saņemtās Dieva žēlastības ir tikpat vērtīgas kā dienišķā maize.

J. Zarāns sprediķos un sarunās ar ticīgajiem uzsver līdzatbildību baznīcā, par ko rekolekcijās priesteriem atgādināja arī Romas Pāvesta nuncijs Baltijas valstīs Luidži Bonači. "Ja mēs pavērosim jebkuru draudzi, tad ievērosim, ka ticīgie visu atbildību uzliek uz garīdznieka pleciem. Kāds itāļu bīskaps paudis trāpīgu salīdzinājumu. Baznīca līdzinās futbola spēlei, kur 11 spēlētāji cenšas dabūt bumbu vārtos, bet simtiem tūkstošu līdzjutēju to visu vēro no malas ovācijās. Baznīcas misija ir sludināt Jēzus

Kristus Evaņģēliju – Patiesību, un šajā darbā līdzatbildīgi ir visi – gan priesteris, gan draudze. Šobrīd ir tā, ka Svētos rakstus sludina garīgā kārtā, tai skaitā arī ordeņa cilvēki, lai visi kļūtu labāki kristieši, bet pārējie ticīgie "sēž tribīnēs" un izsaka savas atziņas par veismēm un neveismēm," skaidro prāvests. Viņš aicina katram ticīgajam novērtēt, kāds viņš ir kā kristietis. Ticība ir Dieva dāvana, ko, pēc Svētajiem Rakstiem, nevar nolikt zem pūra, bet jāliek kā sveci svečturī. Tāpēc J. Zarāns pēdējās svētdienas svētrunā teicis, ka viņš viens pats nevar izveidot draudzi, visiem kopā ar lūgšanu, vārdu, žēlastības darbiem jānes Dieva "labā vēsts" ģimenēm, kaimiņiem, ciemata ļaudīm, pasaulei, jo arī cīņas laukā viens nav karotājs.

Runājot par Līksnas baznīcas torņa remontu, prāvests min apustuļa Sv. Pāvila līdzību par baznīcu kā Kristus mistisko Miesu, un Līksnas dievnamam redzam ievainojumus, kurus jādziedina, bet tas nav izdarāms bez draudzes un pārējo ticīgo līdzdalības.

J. Zarāns kopā ar Līksnas pagasta pārvaldi spriež, ko darīt ar Līksnas draudzes ēku, kurā pirms tam bija Līksnas pamatskola. Ekselence J. Bulis ierosinājis ēku atdot kādai kongregācijai vai labdarības organizācijai, kas izveidotu pansiju vai sociālu iestādi, pat slimnīcu, kur varētu dzīvot vai ārstēties arī gados vecākie priesteri. Ēku varētu piemērot arī rekolekciju mājas vajadzībām.

Steidzamo darbu sarakstā J. Zarāns ierindojis elektrības instalācijas nomaiņu Līksnas, Nīcgales un Madaleņas baznīcā, kā arī jaunu logu ielikšanu Madaleņas dievnamā. Līksnas baznīcai lietus laikā tek arī griesti, un ir jānovērš šie bojājumi, pēc tam jāatjauno krāsojums.

Tā kā Līksna ir populāra kāzinieku pulcēšanās vieta, tad prāvests vienosies ar draudzi par dežūrām, lai arī baznīca būtu vaļā apmeklētājiem katru dienu. Ja kāds pāris nolēmis laulību slēgt Līksnas katoļu baznīcā, tad par to prāvestam jāpaziņo vismaz 4 – 5 mēnešus iepriekš. "Laulība ir viens no nopietnākajiem lēmumiem cilvēka dzīvē, un uz ticīgu ģimeņu pamatiem turas arī baznīca. Tāpēc es svētīšu tikai to laulību, kuru cilvēki slēgs patiesi, no sirds, nevis modes dēļ," skaidro J. Zarāns.

Viņš atzīsta, ka Līksnas baznīcas atjaunotajām ērgelēm, kas ierindotas starp Eiropas skanīgākajām ērgelēm, jāskan arī vasaras mēnešos, uzaicinot pazīstamus ērgelniekus vai arī rīkojot ērgelnieku kursus.

Dievs aicina arī tad, ja par aicinājumu nedomā

Juris Zarāns ir pateicīgs saviem vecākiem par ticību un lūgšanu, kuras patvērumā uzturējies gan bērnībā, gan skolas gados. Tomēr līdz studijām Rīgas Garīgajā seminārā jauneklis nebija aktīvs ikdienas baznīcā gājējs. "Es esmu tas piemērs, kā Dievs cilvēku prot aicināt arī tad, kad par aicinājumu nedomā. Uz mani attiecināmi Sv. Rakstu vārdi, kur Dievs saka, ka "es pļauju tur, kur neesmu sējis, un savācu tur, kur neesmu bārstījis". Katrā cilvēkā mājā ilgas pēc Dieva. Manā dzīvē Dievs ar priesterības aicinājumu ir piepildījis šīs ilgas pilnā mērā," atzīst prāvests.

Vienu brīdi Juris Zarāns bija nolēmis iestāties karmelītu brāļu klosterī, taču ekselence J. Bulis pārliecināja viņu par to, ka jāstudē Venēcijā kanonisko tiesību institūtā. Pateicoties Itālijas bīskapu konferences stipendijai, priesteris veiksmīgi pabeidza studijas, iegūdamas doktora grādu baznīcas kanonisko tiesību jautājumos.

Juris Zarāns aicina katru cilvēku atrast Patiesību, kas ir Dievs, un tikai tad cilvēks neskries pēc kredītiem un luksusa precēm, līdz pats ar savu darbu to visu nebūs nopelnījis. "Pareizi Romas pāvesta nuncijs Baltijas valstīs saka, ka mums patērētāju mentalitāte jānomaina pret strādājošo mentalitāti. Pašreizējā krīzē vainojama pašu cilvēku vieglprātība nevis valsts vai bankas, vai kāds trešais, jo neviens nespieda aizņemties. Palīdzēt var tikai Patiesība, kas dod arī sapratni par to, kāds ir īsts kristietis, kādai jābūt patiesai ticībai, visbeidzot – kādam jābūt labi padarītam darbam un manām attiecībām ģimenē, veikalā, darbā.